

بسمه تعالی

گل واژه نیایش دکتر غفرانی

جلسه ۴۶ - ۱۳۹۴/۰۲/۲۱

سوال :

ذاکر چه چیزهایی را دائما باید به یاد بیاورد؟؟؟

۱- خالقیت الهی را :

(حشر / ۲۴)

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۲۴)

اوست خدا، آفریننده، نوساز، صورتگر، همه نام‌های نیکو ویژه اوست. آنچه در آسمان ها و زمین است همواره برای

او تسبیح می‌گویند، و او توانای شکست‌ناپذیر و حکیم است. (۲۴)

(سوره مبارکه نحل آیات ۱۷ الی ۲۰)

أَفَمَنْ يَخُفُّ لِقَاءَ كَمَنْ لَا يَخُفُّ لِقَاءَ أَفْلا تَذَكَّرُونَ (۱۷)

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۸)

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ (۱۹)

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخُفُّونَ شَيْئًا وَهُمْ يَخُفُّونَ (۲۰)

بر این اساس آیا کسی که [همه چیز] می‌آفریند، مانند کسی است که [هیچ چیز] نمی‌آفریند؟ [پس گرنش در

برابر بتان بر پایه چه دلیلی است؟] آیا پند نمی‌گیرید؟ (۱۷)

و اگر نعمت های خدا را شماره کنید، هرگز نمی‌توانید آنها را به شمار آورید؛ یقیناً خدا بسیار آمرزنده و مهربان

است. (۱۸)

و خدا آنچه را پنهان می‌کنید و آنچه را آشکار می‌سازید، می‌داند. (۱۹)

و معبودهایی را که به جای خدا می‌پرستند [نه اینکه] چیزی را نمی‌آفرینند، بلکه خودشان آفریده می‌شوند.

(۲۰)

چون خدا خالق است شما باید عبد او باشید مخلوق باید تابع خالق باشد نباید غیر خدا را بندگی کرد چون آنها

خالق نیستند . خدا هر لحظه در حال آفرینش است مخلوق را چگونه هست کنم

۲- مالکیت الهی را :

(ال عمران / ۱۸۹)

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱۸۹)

و مالکیت و فرمانروایی آسمان‌ها و زمین فقط در سیطره خداست، و خدا بر هر کاری تواناست. (۱۸۹)

۳- "آیه الهی" بودن هر چیزی را :

(ال عمران / ۱۹۰)

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ (۱۹۰)

یقیناً در آفرینش آسمان‌ها و زمین، و آمد و رفت شب و روز، نشانه‌هایی [بر توحید، ربوبیت و قدرت خدا] برای
خردمندان است. (۱۹۰)

اولوالالباب شدن لازمه اش این است که آیات الهی را بفهمیم و برای بدست آوردن معرفت و حکمت و حیات طیبه
از آن استفاده میکنند و اولوالالباب غم و حزن ندارند

۴- ضرورت "ذاکر و متفکر بودن" را :

(ال عمران / ۱۹۱)

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَ قُعُودًا وَ عَلَىٰ جُوهِهِمْ وَ يَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ
فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ (۱۹۱)

آنان که همواره خدا را ایستاده و نشسته و به پهلو آرمیده یاد می‌کنند، و پیوسته در آفرینش آسمان‌ها و زمین
می‌اندیشند، [و از عمق قلب همراه با زبان می‌گویند:] پروردگارا! این [جهان با عظمت] را بیهوده نیافریدی، تو از
هر عیب و نقصی منزّه و پاکی؛ پس ما را از عذاب آتش نگاهدار. (۱۹۱)

در هر حال به خدا توجه دارند متفکر بودن علامت ذاکر بودن . دائما دعا می کنند

۵- لزوم "خوف از آخرت" را :

(ال عمران ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵)

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ (۱۹۲)

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ كَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَ تَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ (۱۹۳)

رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ (۱۹۴)

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنزِلُ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَ

أُودُوا فِي سَبِيلِي وَ قَتَلُوا وَ قُتِلُوا لَا أَكْفِرُنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ لَأَدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ

وَ اللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ (۱۹۵)

پروردگارا! بی‌تردید هر که را تو در آتش در آوری، مسلماً خوار و رسوایش کرده‌ای، و برای ستمکاران یاورانی نخواهد

بود. (۱۹۲)

پروردگارا! بی‌تردید ما [صدای] ندا دهنده‌ای را شنیدیم [که مردم را] به ایمان فرا می‌خواند که به پروردگارتان

ایمان آورید. پس [ما] ایمان آوردیم. پروردگارا! گناهان ما را بیامرز، و بدی‌هایمان را از ما محو کن، و ما را در زمره

نیکوکاران بمیران. (۱۹۳)

پروردگارا! آنچه را که به وسیله فرستادگانت به ما وعده داده‌ای به ما عطا فرما و روز قیامت، ما را رسوا و خوار مکن؛

زیرا تو وعده خلافی نمی‌کنی؟ (۱۹۴)

پس پروردگارشان دعای آنان را اجابت کرد [که: یقیناً من عمل هیچ عمل‌کننده‌ای از شما را از مرد یا زن که

همه از یکدیگرند تباه نمی‌کنم؛ پس کسانی که [برای خدا] هجرت کردند، و از خانه‌هایشان رانده شدند، و در راه

من آزار دیدند، و جنگیدند و کشته شدند، قطعاً بدی‌هایشان را محو خواهم کرد و آنان را به بهشت‌هایی که از زیر

[درختان] آن نهرها جاری است، وارد می‌کنم [که] پاداشی است از سوی خدا و خداست که پاداش نیکو نزد اوست.

(۱۹۵)

(ابراهیم / ۳۴)

وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ (۳۴)

و از هر چیزی که [به سبب نیازتان به آن] از او خواستید، به شما عطا کرد. و اگر نعمت های خدا را شماره کنید، هرگز نمی توانید آنها را به شماره آورید. مسلماً انسان بسیار ستمکار و ناسپاس است. (۳۴)

ع-لزوم "نعمت" دیدن همه چیز و "نامحدود" دیدن نعمت ها :

از خداوند رحمان فقط رحمت صادر میشود ولی فرموده نعمتها را یاد کنید رحمت وقتی به شما اختصاص پیدا میکند نعمت همه چیز عالم نعمت است چون برای من است . پیامبر رحمت است اگر برای ما باشد میشود نعمت

(العمران / ۱۰۳)

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (۱۰۳)

و همگی به ریسمان خدا [قرآن و اهل بیت علیهم السلام] چنگ زنید، و پراکنده و گروه گروه نشوید؛ و نعمت خدا را بر خود یاد کنید آن گاه که [پیش از بعثت پیامبر و نزول قرآن] با یکدیگر دشمن بودید، پس میان دل های شما پیوند و الفت برقرار کرد، در نتیجه به رحمت و لطف او با هم برادر شدید، و بر لب گودالی از آتش بودید، ولی شما را از آن نجات داد؛ خدا این گونه، نشانه های [قدرت، لطف و رحمت] خود را برای شما روشن می سازد تا هدایت شوید. (۱۰۳)

(نحل / ۱۸)

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۸)

و اگر نعمت های خدا را شماره کنید، هرگز نمی‌توانید آنها را به شمار آورید؛ یقیناً خدا بسیار آمرزنده و مهربان

است. (۱۸)

۷- "امانت" دیدن "هرچه دارد" و رساندن آنها به اهلش :

(نساء/۵۸)

* إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

سَمِيعًا بَصِيرًا (۵۸)

خدا قاطعانه به شما فرمان می‌دهد که: امانت‌ها را به صاحبانش بازگردانید و هنگامی که میان مردم داوری می‌کنید،

به عدالت داوری کنید. یقیناً [فرمان بازگردانیدن امانت و عدالت در داوری] نیکو چیزی است که خدا شما را به آن

موعظه می‌کند؛ بی‌تردید خدا همواره شنوا و بیناست. (۵۸)

پیامبران در دریافت و حفظ و ابلاغ و عمل امانتدار هستند

۸- "نظارت" دائمی را :

عامل اصلی دروغ "باور نداشتن" "نظارت دائمی الهی" و احاطه ی علمی خدا" برخوردش است . اگر انسان باور

داشته باشد که گفتار و رفتار او ، شنیده و دیده و ضبط می شود حتما کار غیر مجاز و تخلف و گناه نمی کند :

(حج / ۷۰)

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ (۷۰)

آیا ندانسته‌ای که خدا آنچه را در آسمان و زمین است، می‌داند؟ مسلماً [همه] این [اعمالی که انجام می‌دهید] در کتابی [چون لوح محفوظ، ثبت] است [و] بی‌تردید [ثبت در آن کتاب] بر خدا آسان است. (۷۰)

(علق/۱۴)

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى (۱۴)

مگر ندانسته که قطعاً خدا [همه کارهایش را] می‌بیند؟ (۱۴)

انسانی که ((معیت و نظارت الهی)) را باور دارد با تقویت اراده و ایمان خود ((وارسته)) می‌شود و عزت را در پیمودن راه حق و کمال و تعالی می‌یابد و فقط قضاوت الهی برایش مهم می‌شود (نه قضاوت مخلوق)، و لذا دیگر نیازی به دروغگویی و ریاکاری و جلب رضایت مردم و اطرافیان‌ش ندارد.

(حدید/۴)

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجِ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۴)

اوست که آسمان‌ها و زمین را در شش روز آفرید، سپس بر تخت فرمانروایی و تدبیر امور آفرینش چیره و مسلط شد. آنچه در زمین فرو می‌رود و آنچه از آن بیرون می‌آید و آنچه از آسمان نازل می‌شود، و آنچه را در آن بالا می‌رود می‌داند. و او با شماست هر جا که باشید، و خدا به آنچه انجام می‌دهید، بیناست. (۴)

(نحل/۱۹)

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَ مَا تُعْلِنُونَ (۱۹)

و خدا آنچه را پنهان می کنید و آنچه را آشکار می سازید، می داند. (۱۹)

۹- اینکه دنیا محل ((آزمایش)) است نه محل آسایش :

(بقره / ۱۵۵)

وَلْتَبْلُوا نَفْسَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْحَرْفِ وَالْجُوعِ وَ نَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَ الْأَنْفُسِ وَ الثَّمَرَاتِ وَ بَشِيرِ الصَّابِرِينَ (۱۵۵)

و بی تردید شما را به چیزی اندک از ترس و گرسنگی و کاهش بخشی از اموال و کسان و محصولات [نباتی یا

ثمرات باغ زندگی از زن و فرزند] آزمایش می کنیم. و صبرکنندگان را بشارت ده. (۱۵۵)

(۲۹ / عنکبوت / ۳ و ۲)

أَحْسِبِ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكَوْا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَ هُمْ لَا يُفْتَنُونَ (۲)

وَ لَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَ لَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ (۳)

آیا مردم گمان کرده اند، همین که بگویند: ایمان آوردیم، رها می شوند و آنان [به وسیله جان، مال، اولاد و حوادث]

مورد آزمایش قرار نمی گیرند؟ (۲)

در حالی که یقیناً کسانی را که پیش از آنان بودند، آزمایش کرده ایم [پس اینان هم بی تردید آزمایش می شوند،]

و بی تردید خدا کسانی را که [در ادعای ایمان] راست گفته اند می شناسد، و قطعاً دروغگویان را نیز می شناسد. (۳)

۰ (-) اینکه همه چیز دنیا ، ((فانی)) است :

(نحل ۹۶ و ۹۷) :

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّهُ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۹۶)

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنفَىٰ وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۹۷)

آنچه [از ثروت و مال] نزد شماست، فانی می‌شود و آنچه [از پاداش و ثواب] نزد خداست، باقی می‌ماند، و قطعاً آنان که [برای دینشان] شکیبایی ورزیدند، پاداششان را بر پایه بهترین عملی که همواره انجام می‌داده‌اند، می‌دهیم. (۹۶)

از مرد و زن، هر کس کار شایسته انجام دهد در حالی که مؤمن است، مسلماً او را به زندگی پاک و پاکیزه‌ای زنده می‌داریم و پاداششان را بر پایه بهترین عملی که همواره انجام می‌داده‌اند، می‌دهیم. (۹۷)

۱- اینکه ((فرصت)) تحول ، خیلی کم است :

((فرصت من)) همین لحظات ((غیر قابل پس انداز)) است :

۸۰ سال * ۳۶۵ * ۲۴ * ۶۰ * ۶۰ = ۸۸۰:۰۰۰:۵۲۲:۲ ثانیه

پس باید از کوچکترین فرصت ، حداکثر استفاده را ببرم :

بادالفرصه قَبْلَ اَنْ تَكُونَ غُصَه (نامه ۳۱ نهج البلاغه)

۲- اینکه دائماً در معرض ((غرق)) و نیازمند ((تسبیح)) هستیم :

سوره نصر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ (۱)

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا (۲)

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا (۳)

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی. (۱)

هنگامی که یاری خدا و [آن] پیروزی فرا رسد، (۱)

و مردم را ببینی که گروه گروه در دین خدا در آیند، (۲)

پس پروردگارت را همراه با سپاس و ستایش تسبیح گوی، و از او آمرزش بخواه، که او همواره توبه پذیر است. (۳)

اللهم عجل لوليک الفرج